

הלאומית, ראתה את שירת המכוניות עוקפת את הכניסה הראשית, ונכנסת דרך כביש מעוגות הסטודנטים לספריה הלאומית. ה' שמועה על שינוי מסלול הביקור הגיעה במהירות לסטודנטים שחיכו בכניסה הראשית. הם רצו לספריה.

באותו רגע הסתערו עשרות שוטרים מאחורי בניין הספריה, כשהם חובשים כובעי פלדה, מגינים ביד אחת ובשניה אלות כבוד. הם החלו להכות בסטודנטים ולהרחיק אותם מבנין הספריה. צעקתו של מפקד הכוח המשטרה, רבפקד שמעון מרקוביץ, להכות בראשים, נשמעה היטב על ידי עשרות סטודנטים, שנסוגו בלחץ המכות, וחלק מהם אף התעלף.

סטודנט אחד, המשרת כקצין במשטרה הצבאית, סיפר: "השוטרים הם שהחלו (המשך בעמוד הבא)

הרימו
ז, שלא
הבחנה.

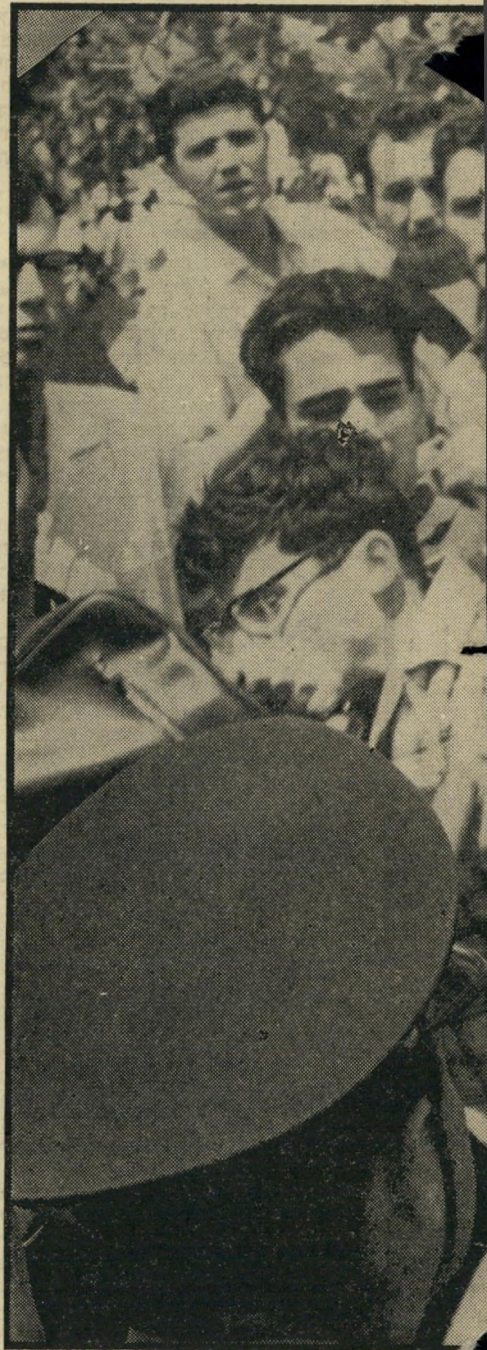
תל-אביב בתוך מלון שרתון שהו באותה שעה עשרות מוזמנים, ביניהם דיפלומטים ופקידים בכירים, בחברתו של קונראד אדנאואר ושגרירה של גרמניה בישראל.

בחוף היכו השוטרים את המפגינים, קרעו את הסיסמות שבידיהם, והנחיתו את אלותיהם על הראשים ללא הבחנה. קציני משטרה שיטו את השוטרים במפגינים. חלק מהמפגינים נסוג לרחובות הסמוכים.

שביתה כללית! לאחר ההתנפלות האלימה על הסטודנטים הירושלמים, שהפגינו נגד בואו של אדנאואר, ברחבה שליד בית הספרים הלאומי בקרית האוניברסיטה, נידמה היה לשוטרים כי הם יתפורו. הסטודנטים שבו והתכנסו ברחבה המרכזית, וקראו לחבריהם לצאת להפגנה אל עבר משרד ראש הממשלה, במרחק 500 מטר מהמקום.

לאחר ההתנפלות האלימה על הסטודנטים הירושלמים, שהפגינו נגד בואו של אדנאואר, ברחבה שליד בית הספרים הלאומי בקרית האוניברסיטה, נידמה היה לשוטרים כי הם יתפורו. הסטודנטים שבו והתכנסו ברחבה המרכזית, וקראו לחבריהם לצאת להפגנה אל עבר משרד ראש הממשלה, במרחק 500 מטר מהמקום.

תל-אביב פתחה את ארוכות

נגשויות בין מפגינים לבין המשטרה. העץ הארוכות. באלה קצרה; לקראת המיבצעים של יו"ת. ארוכות ופוגעניות הרבה יותר מן לפיזור, כי אם להתקפה רצחנית.

קריעת סיסמאות כל סביבת מלון שרתון דמ-תה לשדה קרב, כשקרעי שכנים, מהבתים שבסביבת, ניקבצו אותה שעה בחלונות זירותיהם, כשהם משמיעים קריאות נגדי לעבר השוטרים החובשים באכזריות. כל פעם שהבחינו השוטרים בטיסמה מורמת, פרצו אל בין המפגינים, וקרעו את הסיסמא.